
Agrupació Cultural i Recreativa Sigarra dels Prats de Rei, 25 anys de camí

PRESENTACIÓ del llibre “Agrupació Cultural i Recreativa Sigarra d’Els Prats de Rei, 25 anys de camí” que es va fer arribar a tots els socis

Benvolgut/da soci/a:

Ens plau fer-te arribar un exemplar del llibre *Agrupació Cultural i Recreativa Sigarra d’Els Prats de Rei, 25 anys de camí* que hem editat amb motiu del 25è aniversari de la nostra, de la teva, entitat, coincidint amb la Diada de Sant Jordi.

Esperem que la seva lectura et sigui plaent i que et faci recordar, conèixer, valorar i estimar allò que és i ha estat l’ACRS al llarg d’aquests 25 anys.

Atentament,

Agrupació Cultural i Recreativa Sigarra

ÍNDEX

Els inicis

EL PAS DE L'ANY

Les Caramelles
La Trobada a la Manresana
Els Focs de Sant Joan
La Segona Festa Major. Els Sants Màrtirs.
El Pessebre Vivent
La Festa de Reis

CULTURA I LLEURE

El butlletí informatiu SOCI
Les caminades populars
Els concerts
Les conferències
Els cursets
Les excursions
Les exposicions
El teatre

S'HAVIA FET...

La biblioteca
Els esports
La Festa Major
Els festivals infantils i les Escala en HIFI
Els recitals de Cançó
La Revista Ressò i Ràdio Ressò
Sant Jordi, Dia del Llibre

LES PERSONES

Els Grups Infantil i Juvenil
L'homenatge al Dr. Pons
Els joves i l'ACRS
Els presidents

La seu de l'Agrupació
L'economia

Els projectes no assolits

Presentació

Enguany es compleix el 25è aniversari de l'ACRS i per aquest motiu vaig pensar que m'agradaria elaborar una petita història de la nostra entitat. Vint-i-cinc anys d'existència havien d'haver deixat prou bagatge com per fer-ne un recull.

De seguida, però, em vaig adonar que seria molt difícil i complex condensar en unes poques ratlles tot allò que l'ACRS ha fet i ha estat. Que més que una petita història hauria d'ésser com una memòria, una crònica,... hauria de passar per tots els àmbits en els quals l'ACRS s'ha mogut.

Bàsicament m'he servit dels llibres d'actes de les reunions que s'han anat fent des d'aquell llunyà 1974, i voldria aprofitar aquesta oportunitat per agrair, en nom de tots els socis, la feina rigorosa i constant de tots els secretaris i secretàries. Són els qui han anat enregistrant al llarg dels anys la història de la nostra entitat.

També m'han estat de gran ajuda els programes, les circulars i publicacions que es conserven en el nostre arxiu.

En d'altres ocasions he hagut de recórrer a la pròpia memòria tot intentant de ser el més objectiu possible.

L'ACRS ha estat i és possible gràcies a la voluntat, l'esforç i el treball de moltíssima gent que en major o menor grau hi han aportat i hi aporten una part del seu temps, d'un temps que potser ha estat i és escatimat a les famílies, als amics,...

He evitat parlar de persones concretes perquè la relació seria exhaustiva i es correria el risc d'oblidar algú, però m'ha semblat que no em podia estar d'anomenar les persones que han tingut i tenen unes responsabilitats més específiques.

Va començar així

- Què et sembla ? Comencem aquí ?
- Vinga, va ! Provem-ho !

Amb uns cops de pic donats amb més il·lusió que traça es podria dir que començaren a posar-se els fonaments del que posteriorment havia d'ésser l'Agrupació Cultural i Recreativa Sigarra.

Som a primers de setembre de 1972. Un dissabte a la tarda davant la porta lateral de l'església de Santa Maria d'Els Prats de Rei. Comencen les excavacions arqueològiques que donaran peu al Grup de Recerques Arqueològiques Sigarra i més endavant al Museu Municipal Josep Castellà i Real que testimonia el nostre passat remot amb tots els material que s'hi exposen.

És evident que les excavacions van servir per cohesionar la voluntat d'una colla de joves que estimava el seu poble. Hi havia una efervescència, unes ganes de fer... Per Nadal ja es posaran unes estrelles il·luminades al campanar i un dels pòrtics de la Plaça Major esdevindrà el I Pessebre Vivent... Per Pasqua de 1973 s'aconseguirà que el jovent i no tant jovent participi en les Caramelles per reforçar els nens i nenes que fins ara hi anaven participant... Es col·laborarà en l'organització de la Festa Major de 1973 i s'organitzarà el II Pessebre Vivent i la Festa de Reis de l'any següent...

Aquesta força, aquesta empenta, aquestes ganes de "fer poble" es concretaran en l'Agrupació Cultural i Recreativa Sigarra que, com el Grup de Recerques Arqueològiques, manllevarà el nom SIGARRA del municipi romà que en l'antigor fou la nostra vila.

Hem arribat al mes de febrer de 1974. Es passaran unes circulars amb els objectius de la futura entitat per a totes les cases de la vila i es convidarà tothom a formar part de l'Agrupació. Els dies 23 i 24 de febrer – dissabte i diumenge - es faran assemblees al Casal per tal de concretar un organigrama de funcionament i a partir d'aquí es posaran les bases perquè l'ACRS emprengui el camí, un llarg camí, que de forma ininterrompuda seguirà en el decurs d'aquests 25 anys.

Les Caramelles

L'any 1973 ja hi havia hagut la participació de jovent i grans a les Caramelles i l'any 1974 es van organitzar conjuntament amb Mossèn Nicèfor. Fou a partir de 1975 quan l'ACRS va assumir totalment l'organització de la festa. El malaguanyat Fermí Marfull en fou el primer director. Després se'n van fer càrrec Andreu Muxí i Josep Casamitjana. Passats uns anys va anar molt bé la incorporació de la gent de la Coral Mare de Déu del Portal, ja que feia temps que es trobava a faltar més participació. La direcció anà a càrrec de Mercè Carbonell i darrerament de Jaume Casamitjana Vilaseca.

L'acompanyament musical de les Caramelles també ha estat divers. Primer es llogaven músics d'Igualada o de Manresa. Dos anys seguits va acompanyar els cants l'orquestra del poble, el Vis Grup, - un any amb el reforç del Sr. Salvador Roca, ex-agutzil i ex-clarinetista -. Durant uns anys, des del 1983, un acordionista de Sallent es feu càrrec de l'acompanyament, fins que ja més recentment passà a fer-se'n càrrec en Roger Costa amb un orgue electrònic.

Com a complement dels cants, gairebé tots els anys hi ha hagut ballets populars catalans a càrrec dels Caramellaires més joves, dirigits per Jaume Guixé inicialment i per Eduard Molina en l'actualitat.

La Trobada a la Manresana

La I Trobada a la Manresana, fou el dia 7 de juny de 1976, Dilluns de la Segona Pasqua.

Va néixer com una trobada de caramellaires. Es tractava d'anar a un dia a fora, en un entorn prou bonic i emblemàtic com és La Manresana. Els primers anys l'Agrupació facilitava als caramellaires carn per fer a la brasa en uns focs prèviament preparats. La resta del dinar anava a càrrec de cadascú.

Sempre ha començat amb una missa de campanya i el repartiment del panet i a continuació s'han jocs i concursos més o menys elaborats segons els anys. També hi ha hagut sardanes, en una ocasió amb cobla.

Després arriba l'hora de dinar i la gent s'escampa pels entorns de La Manresana buscant una bona ombra – tot i que algun any ha fet un bon xàfec – i s'entaula. Ben passada la tarda és l'hora de ballar. Primer es feia amb tocadiscos, però ja fa anys que el ball és amenitzat per un conjunt llogat per l'Ajuntament.

S'han organitzat concursos d'estels, de fotografia, de paelles d'arròs,... precisament aquest concurs de paelles fou el precursor de la gran paella que s'elabora des de la V Trobada, és a dir des del 1980. Des d'aquesta data també hi ha el sorteig de les cistelles que es formen gràcies a la col·laboració dels diversos comerços de la vila.

Des de l'any 1989 els caramellaires són obsequiats amb un tiquet per a l'arròs i un pastisset per postres.

Aquest darrer any – el de la XXIV Trobada – amb motiu del 25è aniversari de l'ACRS hi ha hagut una monumental enlairada de globus des de dalt de la torre.

Els Focs de Sant Joan

Des del 1973 s'organitza la festa dels Focs de Sant Joan. Durant força anys s'ha anat a Igualada a recollir la Flama del Canigó i en diverses ocasions ha arribat a la nostra vila portada en relleus per joves de la vila. Des de l'any 1991 els nens i nenes del Grup Infantil porten la Flama en

relleus des de la Manresana. Abans d'encendre la foguera al Raval de Sant Joan es llegeix el manifest que ens parla dels Països Catalans i del simbolisme dels focs.

Després és l'hora dels petards i dels coets - algun any fins i tot hi ha hagut un senzill castell de focs organitzat per l'ACRS – de la coca, del cava i del ball. Inicialment el ball s'havia fet a la pista de la Cooperativa, però fa anys que es fa al Raval de Sant Joan. De vegades, per raons bàsicament econòmiques, la música per al ball era amb discos, però darrerament és a càrrec de conjunts que contracta l'Ajuntament.

El servei de bar és al Raval de Sant Joan número 18, on es ven la coca i el cava. Als volts de la una de la nit s'obsequia a tothom amb xocolata desfeta.

La Segona Festa Major. Els Sants Màrtirs.

Feia anys que a part dels actes religiosos la Segona Festa Major passava gairebé desapercebuda. Des del 1980 fins ara s'han anat organitzant diverses activitats. Inicialment la festa anava a càrrec del grup de jovent i uns anys més tard ja formà part de les activitats habituals de l'ACRS.

Per la Segona Festa Major no sempre hi havia hagut ball, s'havia alternat amb teatre, cinema, "escala en HI-FI",... el que gairebé sempre hi havia era una gimcana matinal o bicicros o una cercavila. Alguns anys hi hagué concert vermut i més tard concert bingo. Des de fa uns anys l'Ajuntament contracta un conjunt que fa el ball mentre que l'ACRS organitza la resta d'activitats. Concretament en els darrers cinc anys s'ha organitzat de la següent forma: teatre a la vigília al vespre, vermut bingo al migdia i ball a la tarda. El servei de bar va a càrrec de l'ACRS.

El Pessebre Vivent

El I Pessebre Vivent s'escenificà el Nadal de 1972 en un dels porxos de la Plaça Major. També s'hi instal·lava un monumental arbre de Nadal. De mica en mica el pessebre anà creixent.

L'any 1975 a més de la Plaça Major, el pessebre s'estengué al pati dels col·legis on es muntà el quadre de l'Adoració dels pastors. A la Plaça també s'hi escenificà l'obra "Un Nadal Chouan" a càrrec del Grup de Teatre de l'ACRS. Fins ara el pessebre es representava una sola vegada a la sortida de la Missa del Gall i el 24 de desembre de 1975 és fàcil de recordar per dos motius: per la espectacular gebrada que vam patir i per la presència de la TVE de Catalunya. Fou la primera vegada que el pessebre tenia ressò en aquest mitjà i el dia de Sant Esteve s'emeté un reportatge al programa Miramar.

L'any següent s'estudià la possibilitat de traslladar el pessebre a la Manresana, però després de sospesar avantatges i inconvenients, es desestimà per raons econòmiques i climatològiques.

Una de les innovacions que va donar al pessebre unes característiques molt especials i úniques, fou la incorporació, l'any 1979, d'un guió. Ara els personatges passaven de ser figures més o menys estàtiques i mudes a personatges que es movien i parlaven. Era ben bé un teatre al carrer.

La música i els efectes lluminosos sempre han estat presents en el pessebre. Inicialment una acurada selecció de fragments de música clàssica servia de fons a la representació. L'any 1984 una part de la música ja pertanyia al que havia de ser "Nadal. El Pessebre Vivent d'Els Prats de Rei", un poema simfònic-coral que va anar creant Mossèn Valentí Miserachs. Aquesta obra va quedar enllestida i fou estrenada solemnement el dia 28 de desembre de 1988 a l'església de Santa Maria d'Els Prats de Rei.

Al llarg dels anys el pessebre ha estat visitat per diverses personalitats...el Sr. Bisbe Josep Ma Guix, el President de la Diputació Sr. Antoni Dalmau, el President de la Generalitat Sr. Jordi Pujol... entre molts d'altres han honorat el pessebre i el poble amb la seva visita.

TV3 també ha enregistrat en diverses ocasions imatges del pessebre i tant a la premsa comarcal com la nacional també se n'ha fet ressò en multitud d'ocasions.

Des del XVIII Pessebre tots els participants assisteixen a un àpat per tal de trobar-se i celebrar la cloenda de les representacions. Els anys 1980 i 1981 es féu un berenar per a tothom, el 1982 un esmorzar amb xocolatada i des del 1983 s'organitza un berenar per als nens i un sopar per a la resta.

El Pessebre és possible gràcies a molta gent, però sense la il·lusió i creativitat d'en Jaume Casamitjana Codina i d'en Valentí Serravinyals, que s'ocupa de la part tècnica, ben segur que no existiria.

La Festa de Reis

Feia molts anys que els Reis "passaven" de nit, concretament des que el Sr. Pons i els seus col·laboradors deixaren d'organitzar-los. Els Reis han tornat a passar tots els capvespres de tots els 5 de gener des de l'any 1974.

Inicialment arribaven amb mules i matxos, després amb cavalls, més endavant amb cotxes equipats amb una plataforma i finalment amb carrossa, cada vegada més gran i esplendorosa.

El Patge Faruk també ha recollit diligentment les cartes any rera any. Primer es recollien per Cap d'Any i des del 1991 per Sant Esteve.

El butlletí informatiu SOCI

El número 1de SOCI aparegué el juliol de 1993. Té una periodicitat quadrimestral i vol ser l'òrgan d'informació de l'ACRS a més de recollir les notícies i els fets més rellevants de la nostra vila. Arriba a totes les llars on hi ha socis de l'ACRS de forma gratuïta.

La coordinació i composició són a càrrec de Joan Garriga. El darrer número publicat - el 24 - correspon al període juliol-octubre d'enguany.

Les caminades populars

Tot i que s'havien organitzat algunes caminades o travesses de forma esporàdica als inicis de l'ACRS, ha estat més recentment quan s'han organitzat caminades populars amb regularitat. L'objectiu és caminar al mateix temps que es descobreixen o redescobreixen els entorns del nostre terme municipal. El recorregut té entre 10 i 15 quilòmetres.

La I Caminada popular fou el 31 d'octubre de 1993. Se n'organitzen una a la primavera i una a la tardor. Normalment són matinals i l'ACRS proporciona l'esmorzar. En dues ocasions - la II i la VI - la caminada fou més llarga i els participants es portaren l'esmorzar mentre que l'ACRS organitzà el dinar. També cal esmentar la IX Caminada - octubre del 1997- que fou una travessa per Montserrat des de Can Massana fins al monestir.

Els concerts

El fet que a la nostra vila hi hagués força estudiants de música - deixebles de la Sra. Mercè Carbonell - va propiciar l'organització de concerts els anys 1990, 1991 i 1992.

Els joves estudiants, en el marc de l'església parroquial, oferien una primera part amb les peces que estaven estudiant; la segona part anava a càrrec de Mn. Valentí Miserachs i la Coral Mare de Déu del Portal feia la cloenda. En el concert del 21 de setembre de 1991 també hi hagué la participació de l'orquestra de cambra Amics de Montserrat.

Cal destacar l'estrena del poema simfònic coral *Nadal. Pessebre Vivent d'Els Prats de Rei* de Mn. Valentí Miserachs el dia 28 de desembre de 1988. Anà a càrrec de músics i cantaires italians amb la col·laboració del Cor Artesenc i fou dirigit per propi autor.

El 13 de febrer de 1993 també oferí un concert la Jove Orquestra Simfònica de l'Anoia i la mateixa orquestra interpretà entre el desembre de 1996 i gener de 1997 - tot coordinat per l'ACRS - el poema *Nadal. Pessebre Vivent d'Els Prats de Rei* juntament amb les corals Mare de Déu del Portal, Cor Artesenc, Coral Swèrtia, Els Verdums i Interanoia, a Igualada, Els Prats de Rei, Artés i Manresa. Aquest cicle de concert coincidí amb el 25è aniversari del nostre pessebre.

La Coral Mare de Déu del Portal clausurà amb els seus cants l'exposició commemorativa del 20è aniversari de l'ACRS el 23 d'octubre de 1994.

L'any passat es recuperaren els concerts de música clàssica a la Sala Polivalent amb la presència d'Aür Quartet i el Quintet Desconcert d'Igualada. Fou el I Concert de Primavera.

El Quintet d'Arezzo, de cant coral, també d'Igualada, fou qui actuà en el II Concert de Primavera el passat 24 d'abril.

Les conferències

Josep Ma. Ainaud de Lasarte fou qui inaugurà el curt repertori de conferències organitzades per l'ACRS l'any 1974 amb motiu de la celebració del Primer Llibre imprès en Català. A finals del mateix any, el 28 de desembre, i com a cloenda de la mateixa commemoració, el Sr. Francesc Vallverdú parlà sobre l'Evolució Cultural Catalana i de l'Ensenyament. També es projectà la pel·lícula *Cultura i Societat*, comentada pel mateix conferenciant.

Mn. Antoni Pladevall també ens ha parlat en dues ocasions sobre la història d'Els Prats de Rei. La darrera vegada fou el divendres 21 d'octubre de 1994 amb motiu de la inauguració de l'exposició 20 anys d'Agrupació.

Els cursets

S'han organitzat curset de contingut divers.

En els primers anys de l'ACRS s'organitzaren cursets de sardanes i de català. En aquells temps calia promocionar – encara avui – tot allò que tingués relació amb la nostra cultura.

Hi havia un nombrós grup de jovent que anava seguint els aplecs més propers i es feia gairebé imprescindible saber contar i repartir. Ballar sardanes en aquella època volia dir una determinada manera de pensar i de sentir.

Relacionat amb el món de la sardana l'ACRS va fer construir un monument que fou inaugurat el 17 d'abril de 1975 per la Pubilla Universal de la Sardana en passar per la nostra vila la X Caravana que anava d'Igualada – Ciutat Pubilla el 1974 – cap a Torruella de Montgrí que seria la ciutat pubilla el 1975. Aquest monument fou sufragat amb els guanys de les caramelles d'aquell anys. Amb motiu d'aquest acte el grup de caramellaires vestits adientment obsequià als assistents amb la sardana *Nit de Pasqua* que s'havia cantat en les passades caramelles. A partir d'ara la Placeta serà la Plaça de la Sardana.

Quant al coneixement de la nostra llengua pel que fa a l'escriptura, s'organitzaren cursets els anys 1975, 1976, 1977 i 1978 amb un èxit considerable de participació. L'any 1977 l'ACRS va promoure la catalanització dels carrers i places de la nostra vila. Es van decorar unes rajoles de gres amb l'escut de la vila i el nom corresponent.

També s'han organitzat cursets d'art. El primer fou l'any 1985 i s'ensenyaren diverses tècniques: decoració de ceràmica i figures de guix, emplomats, elaboració de centres de taula de motius nadalencs,...

El segon, més recent, fou el 1995 i estava dedicat a la pintura a l'oli.

Tots dos anaren a càrrec de la Sra. Ma. Dolors Làzaro.

Les excursions

Les excursions de les Caramelles es van mantenir fins l'any 1988 d'una forma més o menys continuada i es van deixar d'organitzar a causa de que costava de trobar llocs interessants per visitar – en la darrera ja hi va haver problemes per omplir un sol autocar-. S'havien organitzat d'altres excursions a diferents llocs i de diversa durada: Montserrat, Empúries, Catalunya Nord, Madrid,... La més complexa fou la que es va fer els dies 1, 2, 3 i 4 de maig de 1975. Es va visitar Santander, Santillana del Mar, Burgos, Sòria i amb especial interès les Coves d'Altamira i Puente Viesgo i els jaciments arqueològics de Clúnia i Numància.

Les darreres que s'organitzaren foren a Benifallet el dia 17 de març de 1996 i Isona el 7 de juny del mateix any.

Les exposicions

No s'han organitzat massa exposicions al llarg d'aquests 25 anys, però es poden mencionar els següents:

- Llibres i contes als inicis de la biblioteca.
- Muntatge de l'estand d'Els Prats de Rei a la Fira d'Igualada durant 3 anys.
- Les corresponents als concursos de dibuix i pintura que s'han anat organitzant.
- Els materials i quadres dels dos cursos d'art que es van dur a terme.
- L'exposició dels 20 anys d'Agrupació de l'any 1994 a la Sala Polivalent.

El teatre

Abans del naixement de l'ACRS ja hi havia una colla de joves afeccionats que amb una certa regularitat feien teatre. A partir del 1974 formaren el Grup de Teatre de l'ACRS, que va anar representant obres amb força freqüència, de vegades coincidint amb festes assenyalades del poble.

Obres com *La ferida lluminosa*, *La cantant calba*, *Quan els reis es tornen homes*, *Tècnica de cambra*, *Necessito una infermera*, *Dos embolics i una recomanació*, *Els milions del maletí*, *A Can Seixanta o don Quixot de Vilafranca*, *Tornaré a les set mort* o *Situació bis* – amb la qual es va participar en una mostra de teatre organitzada pel Casal de Calaf – es van representar entre 1974 i 1986.

Després d'uns anys d'inactivitat el Grup de Teatre de l'ACRS ha anat representant una obra cada any a partir del 1993: *Perruqueria de senyores*, *Stop al matrimoni*, *El tímid de 2/4 de 10*, *D'aquesta aigua no en beuré*, *Un pagès de Barcelona*, *Catalans a la romana* i la darrera *L'hostal de la Glòria* representada el passat 20 de juny.

També, al llarg d'aquest 25 anys, han vingut alguns grups de teatre de fora.

El museu

El Museu Arqueològic Municipal Josep Castellà i Real va començar a formar-se tant bon punt sorgiren materials de les excavacions que s'efectuaren. Ben aviat va haver d'habilitar-se un espai als baixos de l'Ajuntament, ja que des de sempre es va tenir molt clar que els materials arqueològics eren patrimoni de tot el poble i el lloc idoni per guardar-los, estudiar-los i exposar-los era l'Ajuntament.

En poc temps es va reunir moltíssim material que anà omplint vitrines amb importants peces reconstruïdes i caixes i caixes pendents d'estudi i reconstrucció.

Durant un període provisional s'ubicà a la Sala Polivalent per obres de restauració a l'Ajuntament.

Tot i que el museu té entitat pròpia sempre ha estat vinculat a l'ACRS.

La biblioteca

Des dels seus inicis l'ACRS tingué com a un dels objectius més importants la creació d'una biblioteca al servei dels socis de l'entitat i del públic en general. S'ubicà en un dels espais – fora d'ús en aquell moment – dels col·legis. Ben aviat els prestatges es van anar omplint de llibres, tant de consulta com novel·les per a petits i grans. Hi havia servei de préstec que tingué força èxit.

Amb el pas del temps i de mica en mica l'ús de la biblioteca anà minvant fins que s'optà cedir-la al municipi creient que des de l'Ajuntament es podrien aconseguir més ajudes de les institucions en forma de llibres, com així ha estat.

Actualment la gestió de la biblioteca es fa des de la pròpia escola i són majoritàriament els escolars qui en fan més ús.

Els esports

L'organigrama que s'elaborà el març de 1974 contemplava el foment i la pràctica de diverses activitats esportives: bàsquet, ping-pong, tennis, futbol, escacs, tir,... i ben aviat es va passar a l'acció.

Es van arranjar les cistelles de bàsquet del pati dels col·legis, es va comprar una taula de ping-pong, pales i pilotes, embuts per al tir amb escopeta d'aire comprimit, diversos jocs d'escacs, els vestits d'un equip de futbol,...

Els campionats de ping-pong i escacs es van anar mantenint durant força anys, sobretot els d'escacs. Fins i tot es van fer unes classes per a aprendre a comptar les jugades i es van organitzar diverses partides simultànies amb la presència de jugadors del Club d'Escacs de Calaf.

L'equip de futbol juvenil que es va formar ben aviat es va federar i va entrar en competicions comarcals. Més endavant seria el C.F. ELS PRATS DE REI.

La Festa Major

L'any 1973 ja es va col·laborar en l'organització de la Festa Major i l'any següent l'ACRS ja en va assumir tota la responsabilitat pel que fa als actes recreatius i culturals. La darrera Festa Major que es va organitzar fou la del 1983 i a partir d'aquella data se'n féu càrrec l'Ajuntament. Organitzar els balls i espectacles de la Festa Major era un repte, però no tan sols per la feina física que representava sinó també pel risc econòmic al qual l'entitat s'exposava, ja que els ingressos eren la venda d'entrades a la taquilla i els abonaments que s'havien posat a la venda uns dies abans. Hi havia, això sí, el compromís de l'Ajuntament que en cas de pèrdua aquesta seria assumida pel municipi. Tot i que algun any el temps no havia acompanyat massa, no hi van haver pèrdues importants excepció feta de l'any 1979 on es van perdre 130.000 pts. Els guanys, però, tampoc no havien estat mai importants com per aportar a l'entitat grans beneficis.

L'objectiu era que es pogués fer la festa i que la precària economia de l'ACRS no se'n ressentís. En el decurs d'aquests 10 anys, a més dels balls propis de la Festa Major, hi havia hagut havaneres – amb el tradicional cremat – recitals de cançó, sardanes amb cobla, cercaviles amb grups d'animació, teatre, escala en HI-FI, esbarts, castellers, cinema, gimcanes, curses atlètiques, castells de focs,...

Els balls, les havaneres, els recitals,... es feien a la pista dels col·legis on hi havia instal·lat l'escenari, el bar i les llotges que es llogaven. L'any 1974 i 1975 es va cobrir la pista. El primer amb tendals llogats a la Renfe i el segon amb un gran tendal de ràfia de fabricació pròpia que es va haver de foradar i tallar a causa d'una gran pedregada el dia 16 d'agost a la tarda, ja que a causa del pes de les pedres hi havia perill d'esfondrament de les parets que suportaven els cables i cordes que sostenien el tendal. Des del 1980 els balls es van fer a la pista de la Cooperativa.

Per la Festa Major de l'any 1978 es va crear el Concurs de flors, plantes i productes del camp i horta. Aquest concurs va durar fins l'any 1982 i hi havia trofeus cedits per l'Ajuntament, la Cambra Agrària i l'ACRS.

Un altre aspecte de la Festa Major foren els Berenars de Germanor, que es van organitzar durant 4 anys, del 1978 al 1981. Consistien en trobar-se el dia 16 al capvespre a la pista on es feien els balls i berenar amb pa amb tomàquet i pernil o llangonissa. Uns dies abans els interessats havien adquirit els tiquets corresponents.

Els festivals infantils i les Escala en HIFI

A partir de l'any 1978 es van organitzar el que s'anomenava Festival Infantil per les festes de Nadal. Consistia en l'actuació dels nens i nenes del poble normalment en la diada de Reis. Hi havia petites obres de teatre, poesies, monòlegs,... Es tractava de passar una bona estona tots plegats, els assistents i òbviament els artistes.

Més endavant s'organitzaren diverses Escala en HIFI a càrrec del Grup de Joves destinades a recaptar fons per a Ràdio Ressò.

Els recitals de Cançó

Els recitals de Cançó van significar per al nostre país quelcom més que cançons cantades en català. Hi havia al darrera una reivindicació de tot allò que la dictadura franquista ens havia arrabassat com a poble.

L'ACRS, sensible a aquest fet, també va organitzar diversos recitals de Cançó amb un èxit de públic considerable. Entre els anys 1974 i 1975 pels nostres escenaris hi van passar gairebé tots els cantautors del moment: Maria del Mar Bonet, Raimon, Pere Tàpies, Marina Rossell, Francesc Pi de la Serra, Ovidi Montllor, el Grup Coses, Joan Isaac, Ramon Muntaner, Celdoni Fonoll, Jaume Fonoll,...només hi va faltar Lluís Llach que per diverses circumstàncies no fou possible la seva contractació.

Es va fer coincidir el recital de Raimon amb la celebració dels 500 anys del primer llibre imprès en català. El recital fou en diumenge i el dissabte anterior hi va haver una conferència a càrrec de l'historiador Sr. Josep Maria Ainaud de Lasarte.

La Revista Ressò i Ràdio Ressò

La revista Ressò fou d'una periodicitat trimestral. El número 1 aparegué el primer trimestre de 1982 i el número 16 – el darrer – a principis de 1987, tot i que corresponia al 4t trimestre de 1985.

Era coordinada pel Grup de Jovent de l'ACRS i dirigida per Joan Garriga inicialment i per Carme Rius més endavant. Tingué una gran acollida a nivell local – sobretot els primers números – i

constava de diverses seccions (entrevista, reportatge, cuina, remeis casolans, esports, passatemps, el lector opina,...) que anaren variant al llarg del temps.

S'elaborava amb mitjans propis, és a dir, originals a màquina i fotocòpies. L'Ajuntament col·laborava amb la fotocopiadora.

Ràdio Ressò nasqué al redós de la revista. Començà les emissions de forma experimental durant les festes de Nadal de 1982. L'emissora era instal·lada al campanar.

Per la Festa Major de 1983 començà a emetre de forma regular els caps de setmana a les noves instal·lacions del Casal. Tot i que inicialment actuà de forma autònoma dins l'ACRS, acabà formant-ne part plenament. El director fou Joan Garriga que cap al final fou rellevat per Conxita Anyé. Deixà d'emetre l'any 1990.

Tant la revista com la ràdio deixaren d'existir per les mateixes causes: falta de col·laboració després de l'empenta inicial i cansament i desànim de la gent que va al davant.

Sant Jordi, Dia del Llibre

Els dies 19 i 26 d'abril de 1976 es van posar a la venda, a la Plaça Major, un important lot de llibres que va facilitar Òmnium Cultural. L'objectiu era evident: fomentar i promocionar la nostra cultura i la nostra consciència de catalans a través del llibre. També es va posar a la venda – amb molt d'èxit- roba de senyera per tal de poder-la lluir als balcons en diades assenyalades. En aquella època l'hàbit de llegir en català no estava, desgraciadament, massa estès. La iniciativa va tenir una gran acollida i es va anar repetint en anys successius.

Posteriorment també s'hi van incorporar llibres en llengua castellana, ja que ara els proveïdors eren llibreters o editorials i va semblar que no es podia obviar el llibre en castellà. L'any 1984 es va posar a la venda la 2a edició revisada del llibre *Notes històriques de la Vila dels Prats del Rey y de sa patrona la Mare de Déu del Portal*, reeditada per en Joan Graells.

Amb el pas del temps, aquesta embranzida inicial va anar minvant – segurament l'hàbit de comprar llibres s'havia anat generalitzant i ja no calia esperar Sant Jordi – i les vendes van anar disminuint.

L'any 1986 paral·lelament a la Festa del Llibre també es va organitzar un concurs de dibuix per als nois i noies relacionat amb el tema. L'any següent el tema del concurs fou *Els nostres boscos*, segurament les resultes del greu incendi que el juliol de l'any passat havia assolat la nostra comarca.

L'any 1988 es va establir que juntament amb els llibres també es vendrien roses. El concurs de dibuix es va deixar d'organitzar l'any 1990 i la venda de llibres, l'any següent. A partir d'ara aquesta activitat serà assumida per l'escola.

Les persones

Els Grups Infantil i Juvenil de l'ACRS

- Incorporar nens i nenes a l'ACRS.
- Ampliar les activitats que es puguin fer al poble.
- Fomentar la responsabilitat i l'autonomia personal.
- Conèixer l'entorn més proper a la vila i estimar la natura.

Aquests foren els objectius que es proposava assolir amb la creació del Grup Infantil de l'ACRS format l'abril de 1991.

La iniciativa tingué molt d'èxit ja que s'hi inscriviren 41 nens i nenes entre 4 i 14 anys, els quals es distribuïren en dos grups, els petits i els grans. Hi havia dos monitors per cada grup i les activitats desenvolupades eren adequades a l'edat, possibilitats i interessos de cada grup.

S'organitzaren tallers, sortides a peu, gimcanes pel poble i acampades; es col·laborà també en la preparació de festes: Trobada a la Manresana, Focs de Sant Joan,...

Malgrat tot no s'assolia l'objectiu d'incorporar gent jove a l'entitat ja que quan els adolescents deixaven el Grup Infantil, l'ACRS els quedava encara massa lluny.

Per això el juny del 1997 es va crear el Grup de Joves de l'ACRS el qual acollia nois i noies entre 13 i 18 anys.

Actualment tant el Grup Infantil com el Grup de Joves van desenvolupant les activitats programades.

L'homenatge al Dr. Pons

L'any 1988 l'ACRS es posà en contacte amb l'Ajuntament, la Societat de Caçadors i el C.F. Els Prats de Rei per tal de retre un merescut homenatge al Dr. Pons. Així, doncs, el 10 de juliol una comissió formada per representants de totes quatre entitats, encapçalada pel Sr. Alcalde, va anar a casa del Dr. Pons – no havia volgut cap acte més popular – i li va lliurar una placa en senyal d'agraïment a la seva tasca que amb tanta abnegació havia desenvolupat, i encara desenvolupava, al llarg de 40 anys.

Els joves i l'ACRS

Amb l'intent d'incorporar nova saba per a assegurar-ne la continuïtat, l'ACRS ben aviat va convidar al jovent del poble a aportar noves idees i potser diferents maneres de fer.

Inicialment, el 1974, hi hagué un grup de jovent que s'organitzà d'una forma autònoma dins l'ACRS amb l'objectiu d'anar-se incorporant més endavant i d'una forma natural al què era l'entitat. Malauradament, salvant algunes excepcions, aquest objectiu no es van arribar a concretar segons les expectatives creades.

L'any 1977 en una reunió extraordinària hi hagué una nova fornada de jovent que s'incorporà a l'estructura de l'ACRS, donant una nova empenta a l'entitat. Amb el pas dels anys, però, aquella aportació de capital humà va anar minvant. La situació es repetia, de mica en mica, a les reunions de l'ACRS l'assistència d'aquest joves era cada vegada més escassa...

A principis dels 80 el Grup de Joves de l'ACRS es veié enriquit amb noves incorporacions. Seran el joves de la revista RESSÒ i de ràdio RESSÒ, de les Escala en HI-FI,...però també vindria la davallada.

Analitzant la situació el fets demostraven que a partir d'una determinada edat o d'una determinada situació familiar ja no es podia – o no es considerava important – seguir col·laborant en el funcionament i els objectius de l'ACRS.

Aquesta sensació descoratjadora s'ha viscut força vegades en la ja llarga trajectòria de l'entitat. Així devia ésser perquè en la reunió de juny de 1989 la Junta de Govern es plantejà la possibilitat d'interrompre per un temps les seves activitats pensant que potser havia de servir per fer reaccionar possibles nous col·laboradors. Finalment es decidí no organitzar la Festa de Sant Joan d'aquell anys i cedir la iniciativa al jovent.

Sant Joan es celebrà i la resposta del jovent semblà positiva, hi hagué col·laboració en la Segona Festa Major, però la realitat s'imposà una altra vegada i al cap d'uns mesos la situació era l'habitual: continuava faltant més col·laboració, més projectes,...

En la reunió d'abril de 1993 es convocà un nou grup de jovent per oferir-los la possibilitat i fer-los veure al necessitat de participar activament en l'ACRS. Sorgiren algunes idees per part dels joves i el compromís d'assistir representants seus a les reunions de l'ACRS per conèixer més a fons l'entitat i poder exposar les propostes que portessin.

A partir d'aquell any hi ha un reduït grup de joves que col·labora activament en festes puntuals i sempre que se li demana.

Els presidents de l'ACRS

Tot i que l'ACRS no ha funcionat mai d'una forma jeràrquica i les decisions sempre s'han pres d'una manera democràtica, hi ha hagut persones a les quals els ha correspost representar l'entitat d'una manera oficial, és a dir, ser-ne president i m'ha semblat de justícia recordar-los.

(Els primers anys hi havia dos presidents i en una ocasió n'hi va haver quatre.)

Josep Devant / Jordi Muxí	1974 / 75
Jordi Muxí / Fermí Marfull	1975 / 76
Joan Rosas	1976 / 79
Jaume Comas / Josep Saumell	
Ramon Segura / Joan Miquel	1979 / 80
Joan Rosas	1980 / 81
Josep Sendiu	1981 / 82
Josep Saumell	1982 / 84
Jordi Segura	1984 / 86
Ramon Costa	1986 / 88
Ton Ma. Saumell	1988 / 90
Jaume Casamitjana	1990 / 93
Joan Garriga	1993 / 95
Josep Puig	1995 / 97
Laura Duch	1997 / 99
Josep Cañizares	1999

L'economia de l'ACRS

L'Agrupació existeix gràcies a la voluntat d'un grup de gent, més o menys nombrós segons les èpoques, que al llarg dels anys ha volgut invertir una part important del seu temps de lleure – en ocasions no tant de lleure – a organitzar activitats per als altres, per al poble en definitiva. És una suma de voluntats.

Però tot allò que s'ha fet, que s'ha tirat endavant, no hauria estat possible sense la col·laboració econòmica dels socis ni d'altres entitats.

Des de la seva creació l'ACRS ha comptat amb una part important de socis tenint en compte la demografia de la vila. Hi ha hagut variacions però el promig es podria situar a una mica més del centenar. Aquest soci, amb una finalitat digna d'elogi, any rera any han anat satisfent la seva quota i quan se'ls ha demanat una ajuda extraordinària han respost positivament d'una forma majoritària. Ben segur que no totes les entitats i associacions poden fer el mateix balanç al cap de 25 anys.

Tampoc no ha faltat mai la col·laboració dels comerços de la vila quan ha fet falta i de les entitats d'estalvi. Gràcies a tots ells s'han pogut tirar endavant programes de mà de la Festa Major, els regals de la Trobada a la Manresana, programes generals de festes, la publicitat del pessebre,... o darrerament una important ajuda per a les obres de Cal Calamando.

Per part de l'Ajuntament sempre hi ha hagut un recolzament ja que en els primers anys va recolzar l'entitat des de la vessant legal fins que l'ACRS no tingué entitat reconeguda. Quan a l'ajuda econòmica cada any ha fet arribar la corresponent subvenció, a més de fer-se càrrec en els darrers anys del cost dels conjunts de la Trobada, Sant Joan i la 2a Festa Major. Des de l'Ajuntament també s'han tramitat la majoria d'ajudes que s'han anat rebent des de la Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya.

Una altra font d'ingressos suplementària, ha estat també la venda de loteria de Nadal que s'ha organitzat alguns anys.

Pel que fa a les activitats que s'organitzen, gairebé totes deixen beneficis, principalment les Caramelles, que contrasten amb el Pessebre, ja que hi ha hagut anys amb pèrdues considerables.

Els projectes no assolits

En els 25 anys de l'ACRS hi han hagut projectes que per diverses causes no s'han dut a terme o han quedat estroncats.

S'ha intentat de recuperar o tan sols parar el procés de degradació de les dues esglésies romàniques del nostre municipi: Puigdemàger i Sant Ermengol.

A Puigdemàger es van apuntalar les parets per evitar l'esfondrament de la volta de canó i a Sant Ermengol es va netejar la plaça del davant i s'havia sospesat la possibilitat de tallar els arbusts que hi ha a l'interior per evitar que les arrels vagin malmetent les parets. També s'havien de consolidar les parets per evitar la caiguda de pedres i evitar-ne així l'esfondrament. Potser són projectes que han ultrapassat les possibilitats de l'ACRS, no només per l'elevat cost de les obres sinó també per la falta de recursos humans.

L'any 1992 es va iniciar el que havia de ser una festa de l'arbre amb l'objectiu de fomentar el respecte als arbres i a la natura en general. Es van plantar, amb la col·laboració de l'Ajuntament, diversos pins a l'entorn del camp d'esports i de la piscina municipal.

La seu de l'Agrupació

Les reunions que van donar vida a l'ACRS – febrer del 1974 – van tenir lloc al Casal Parroquial. També s'havien fet reunions als col·legis.

A finals de 1974 l'ACRS tingué l'oportunitat d'instal·lar-se en un dels dos locals que se li havien ofert: "El Local" i la Cooperativa. Després de sospesar bé les dues propostes la Junta Rectora va prendre la decisió, en una reunió celebrada el 30 de gener de 1975, de no acceptar cap de les dues ofertes.

A finals del 1975, amb l'arribada de Mossèn Esteve, la seu definitiva de l'ACRS quedà establerta al Casal.

L'any 1991 sorgí l'oportunitat d'adquirir Cal Calamando com a futura seu de l'ACRS i es va demanar una aportació extraordinària de 3000 pessetes als socis. La resposta fou molt positiva i així l'ACRS esdevingué la propietària de Cal Calamando. L'any 1993 es va fer la teulada nova i l'any 1998 es van fer els sostres nous, escala, parets,... Tot i que encara quedava per fer, el diumenge 25 d'abril de 1999 hi hagué una jornada de portes obertes en la qual els socis van poder comprovar l'estat actual de l'edifici després de les obres efectuades. Per ajudar en les despeses d'aquestes obres també s'havia demanat una col·laboració voluntària als socis amb un resultat més que satisfactori.

Comiat

Voldria que amb aquesta meva modesta aportació a l'ACRS en el seu 25è aniversari s'aconguessin tres objectius.

El primer, apropar l'ACRS als més joves, perquè el coneixement de la seva trajectòria els animi a continuar endavant d'una manera activa dins l'entitat.

El segon esperonar la gent que ha estat part activa de l'ACRS perquè s'hi torni a incorporar. Segur que tots tenim quelcom per aportar-hi !

I el tercer, encoratjar als qui des dels inicis no han deixat de "fer" Agrupació i als qui la fan possible ara, perquè segueixin així. Penso que podem sentir un legítim orgull d'allò que s'ha fet, però no podem parar... encara queda un llarg camí per caminar.

Jordi Segura i Parera, estiu del 1999